

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exegesis

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](#)

Dominica XII. post Trinitatis.

Evangelium Marc. 7. vers. 31. 37.

Desina Bileami proditum est in sacris literis, quod Dominus ei os aperuerit, ut Prophetæ insipientiam prohiberet, Num. 22. v. 8. 2. Pet. 2. v. 16.

Insigne miraculum, quod contra naturæ ordinem à sola DEI omnipotentia profectum est. Sed longè illustrius habemus in prælecta pericope, ubi surdus & mutus nobis proponitur, cui Christus Jesus verus ille mirabilarius, Esa. 9. v. 6. unico verbo Ephata, aures aperuit, ut audiret, linguae vinculum solvit, ut loqueretur, oculos purificavit, ut videret, idque non duntaxat exiguo temporis spatio, ut desina Bileami, quæ post verbâ tum prolata, rursum obmutuit, sed continuè, quamdiu nimirum in humanis superstes fuit, rectè loqui, rectè audire, & rectè videre potuit. Quod eximium & vere divinum miraculum est, quo Christus velut indubio argumento, se verum Messiam esse comprobavit, juxta vaticinium, Esa. 35. v. 5.

Nos Evangelii explicationem aggrediemur, quod tribus partibus absolvitur, ut sunt

- I. *Surdi Persona miserabilis.*
- II. *Cura Christi admirabilis.*
- III. *Depræcatio populi memorabilis.*

J.J.

EXEGESIS.

Verè D. Johannes 1. Johan. 3. vers. 8. In hoc, inquit, apparuit filius Dei, ἵνα λύσῃ, ut solvat opera Diaboli, qui propter peccatum homines quasi captivos detinet in laqueis suis, 2. Timoth. 2. vers. 26. hinc de

filia Abrahæ expressè dicitur, quod Satanæ illam Spiritu infirmitatis alligaverit, Luc. 13. v. 16. hæc vincula Christus dissolvit, dum in diebus carnis suæ circumivit benefacient & sanans omnes à Diabolo oppressos, Act. 10. v. 38. testatur hoc præsens historia de muto & surdo à Christo sanato, ubi notanda venit

I. *Loci evidentia*, ubi hoc miraculum peractum sit, nimirum in transitu, cum Christus è finibus gentium ad Judæos reverteretur, in regiuncula illa, quæ à numero decem principialium urbium, in ejusdem confinio situm, Decapolis appellata fuit.

Hoc satis illustre Salvatoris nostri beneficium est, quod cum minister circumcisionis esset, Roman. 15. v. 8. Judæis tantum missus prædicare, Matth. 15. v. 24. nihilominus tamen gentes etiam prædicatione Evangelii sui visitare dignatus est. Judæis enim primum oportebat annunciari verbum Domini, sed quia repulerunt illud & seipso indignos iudicarunt vitâ, æternâ, ad gentes tandem cursum Evangelii sui convertit, Act. 13. v. 46. ut prædictum erat Es. 49. v. 6. talis gratiovis visitatio cernitur etiam annum in omnibus illis Urbibus, in quibus verbū ejus purè prædicitur, quod gratâ mente agnoscendum, & cavendum est, ne contemptu verbi Christum expellamus, ut Gadareni faciebant, Luc. 8. v. 37.

II. *Adductorum condolentia*, qui deprecantur Christum, ut manus ipsi imponat, hoc est, auditum & loquela restituat. Erat enim hic Christi mos, ut vel verbo vel manu sanaret, ut videre est Matth. 9. v. 6. 29. Joh. 4. v. 50. Luc. 4. v. 39.

Gg 2

Hoc

Hoc ipso laudabili charitatis Christianæ exemplum nobis præludent, quo parem egenorum, mutotum, claudorum, cœcorum, epilepticorum, &c. curam habere, illos accedere, consolari, portare, juvare, omniaque humanitatis officia ipsis exhibere astrin-gimur, sicut Christiana charitas requirit, 1. Cor. 13. v. 7. 8. Gal. 6. v. 2. haec misericordia opera magis placent Deo quam sacrificia, Of. 6. v. 6. & à Christo, tanquam ipsi facta, in novissimo die egregie depraedabuntur, Matth. 25. v. 40.

III. Malo quo premitur differentia. Non enim uno tantum morbo laborat, sed ut ex harmonia Evangelistarum patet, est

1. *Surdus*, nec potest audire verbum Dei, ex quo auditu fides est, Rom. 10. v. 17.

2. *Mutus*, nec potest lingua suâ Deum vel compellare in malis, vel celebrare pro beneficiis, quod genuinum Christianorum officium est, Ps. 50. v. 23.

3. *Cladus*, quod liquet ex græco, ubi dicitur καὶ φέρεσθαι ἀντί, illud colligunt nonnulli, quod ambulare non potuerit.

4. Denique *stolidus* quod vox græca κωφός innuit, quæ non duntaxat mutum, sed etiam stupidum stolidumque hominem significat.

En vos mei, tantis miser hic premebatur malis, ut bruto magis quam homini ratione prædicto similis astimandus sit. Utinam vero hic solus malis istis laborasset! Verum pro dolor! nos universi & singuli in eodem luto hæremus.

Si spectes *corpus*, multis illud morbis est obnoxium, ut verè Esa. 40. v. 6. si pergas & *anima conditionem* attendas, sumus spiritualiter surdi ad audiendum verbum Dei, El. 6. v. 10. sumus muti ad gloriæ divinæ decantationem, precum recitationem, peccatorum confessionem. *Muti in choro*, Esa. 56.

v. 10. *muti in foro*, Ps. 58. v. 2. *muti intre*, 1. Sam. 3. v. 13. *sumus claudi*, quando ad concionem ire debemus, ut verbum Dei nobis onus esse videatur, Jer. 23. v. 36. *sumus ejus solidi* & insipientes in rebus fidei, nec percipimus ea, quæ sunt Spiritus Dei, 1. Cor. 2. vers. 14.

Hæc est ἀταξία & summa corruptio, quæ amissionem imaginis divinae per lapsum consecuta est, & meritò superbiam illorum retundere debet, qui viribus liberi arbitrii confidunt, & Spiritui S. in conversione cooperari volunt. Nam sumus mortui in peccatis, Eph. 2. v. 1. & absque Deo nihil possumus, Joh. 15. v. 5.

De Secundo.

Sequitur Cura, quæ triplex:

I. *Ceremonialis*, quæ pertinet

1. *Segregatio*. Nam leotisim ducit surdum à populo: Ita exeat à mundo, qui vult sanari à Christo. Mundus enim in maligno positus est, 1. Joh. 5. v. 19. qui autem picem tetigerit inquinabitur, Sir. 13. v. 1.

2. *Digit applicatio*. Dicitur enim de Christo, quod digitos suos miserit in auri culas surdi. Per digitum Christi intelligitur Spiritus S. qui digitus Dei dicitur Luc. 11. v. 20. quo corda nostra aperit per verbum & Sacra menta, ut docet exemplum Lydia, Act. 16. v. 14. quoties igitur campanæ pulsus ad concionem vocantis audimus, cogitemus statim: Ecce, nunc extendit Salvator meus digitum suum, ut tangat & aperiat cor meum. Accedam ergo, ut tangar & salvus fieri. Nam efficacia Spiritus S. conjuncta est cum verbo, 2. Cor. 3. v. 6.

3. *Unguenti preparatio*. Nam expuit, & hoc quasi unguento linguam ejus tangit, quod